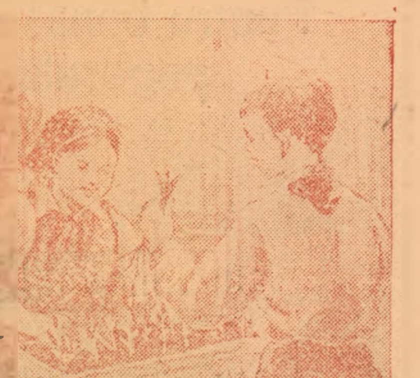

Proletari din toate ţările uniţi-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin şi Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 17 (269) ★ Sâmbătă 13 Martie 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Incepeţi de pe acum să vă pregătiţi pentru examene

Cică odată, undeva pe malul unui râu, se afla o moară. Clădită din piatră, cu un zăgaz trainic, părea să dăinuie acolo ani întregi. Dar iată că într'o zi morarul observă că în zăgaz s'a făcut o spărtură cam cât ai băga un deget. A privit-o şi s'a scărpinat după ureche:

— Am s'o repar eu — şi-a zis el, dar nu astăzi. Am eu altele de făcut.

Apoi şi-a văzut de treabă. Când şi-a adus aminte de spărtură, se termina săptămâna. A dat fuga la zăgaz. Gaura era acum cât fundul unei baniţe.

— Ei, zise el, acum chiar am s'o repar. Dar astăzi n'am să pot.

Zilele treceau, iar apa rodea tot mereu din zăgazul cel puternic. Când, la sfârşitul săptămânii următoare, morarul a venit să vadă zăgazul şi-a pus mâinile în cap. Gaura se făcuse mare, mare de tot. Dându-şi seama de primejdie, morarul s'a apucat să strângă pietre, pari, tot ce-ţi trebuie ca să întocmeşti un zăgaz.

— Acum mi-am adunat materialul, şi-a zis el. Mâine mă apuc să repar.

In noaptea aceea veni însă o ploaie scurtă, dar repezită. Apele se umflară îndată şi către miezul nopţii morarul fu deşteptat de o detunătură puternică. Ingrozit, ieşi afară. Zăgazul morii, şubrezit acum, căzuse sub şuvoi. Apa năvalnică, nemaiavând nici o stavilă se năpustea peste maluri. Ca să-şi scape viaţa, morarul o luă la fugă. A doua zi, când s'a întors n'a mai găsit nici moară, nici zăgaz.

Ne-am amintit de această povestire, zilele trecute când la redacţia noastră a sosit scrisoarea lui Ţinteanu Ion dela căminul „Elena Pavel" din Ploeşti. Ţinteanu povestea despre un coleg al său, Oprea Gheorghe. Fiind întrebat de ce nu începe să repete materia pentru examene, Oprea a răspuns:

— Mai am destulă vreme! Am să repet eu, dar mai târziu. Acum am alte treburi de făcut.

După cum se vede, între morarul din povestire şi Oprea Gheorghe dela căminul „Elena Pavel" nu este prea mare deosebire. Nu ne rămâne decât să asemănăm cunoştinţele lui cu un zăgaz, iar apa cu uitarea. Fără îndoială că în zăgazul lui de cunoştinţe, uitarea a făcut spărturi. Oprea îşi dă seama de acest lucru dar el amână mereu „astuparea" lor. Unde poate să ducă această amânare, este lesne de înţeles.

Dacă vreţi ca zăgazul vostru de cunoştinţe să nu fie ros de apele uitării, ci dimpotrivă el să devină şi mai trainic, nu amânaţi cu nici o zi începutul repetării materiei. Rezervaţi-vă în planul zilei cam câte o jumătate sau chiar o oră întreagă, repetării materiei. Aceasta vă va ajuta să vă consolidaţi cunoştinţele, să vă prezentaţi la examene bine pregătiţi.

Din şcolile noastre

Adevărata prietenie

Sunt în clasa noastră câteva şcolăriţe foarte bune, dar care au o slăbiciune: cum vine câte o colegă care nu şi-a făcut temele acasă şi le cere caietul ca să copieze, ele îl şi împrumută. Dacă o întrebi pe vreuna din ele de ce face aşa, îţi răspunde:

— Păi, mi-e prietenă!

Şi eu am prietene care înainte veneau cu lecţiile nefăcute. Eu nu le dădeam însă niciodată caietul. Când mi l-a cerut odată Elena Şaguna, am întrebat-o:

— Dar tu de ce nu ţi-ai făcut tema acasă?

Ea s'a supărat de întrebare, totuşi a găsit un motiv: „n'a avut vreme". Nu i-am dat caietul, în schimb i-am propus să ne facem împreună temele: eu la o masă, ea la altă masă. Nu ne întrebăm nimic decât atunci când terminăm.

Acum Elena vine întotdeauna cu temele făcute. Iar prietenia noastră e şi mai strânsă.

Alice DODU
Şcoala medie de 10 ani
Buzău

Costescu Eugenia dela Şcoala de 10 ani din Pucioasa va da anul acesta pentru prima dată examen. Ea este în clasa a IV-a. Pentru întâmpinarea acestui eveniment ea se pregăteşte încă de pe acum.

Lecţiile noastre de Istorie

In clasă e linişte, şi numai glasul tovarăşei profesoare răsună limpede şi blând. Dar iată, ce-i cu sgomotul acesta? De unde vine ropotul de tobe? Sunt armatele lui Thiers care vin în Paris să pună mâna pe tunurile Gărzii Naţionale. Trupele se apropie mereu, mereu... Câţiva paşi mai sunt! Ei, dar priviţi! Trupele trec de partea Gărzii Naţionale!

Parcă mă aflu în „Săptămâna din Mai", urcată pe baricade, cu arma în mână alături de comunarzi. Luptăm eroic apărând fiecare palmă din Parisul muncitoresc.

...Sunetul clopoţelului ne aduce la realitate. Nu suntem la Paris ci în clasa noastră, la ora de Istorie. Tovarăşa profesoară ne-a predat lecţia „Comuna din Paris".

Minunate sunt orele noastre de Istorie!

Marioara ANTIMIRESCU
cl. a VII-a A Şc. de 7 ani nr. 5, fete
Constanţa

„Gospodăria păsărelelor"

Pionierii dela Şcoala de 7 ani din comuna Măgireşti sunt vechi prieteni ai păsărelelor. In fiecare an ei se pregătesc din vreme şi aşteaptă cu nerăbdare întoarcerea prietenelor sburătoare.

Intr'una din zile, pionierii au curăţat şi vopsit căsuţele vechi construite acum un an. Ei au făcut asta cu multă atenţie pentru ca nu cumva să strice cuiburile rămase din vara trecută. Mai târziu, ei au prins în crengile copacilor şi căsuţe noi. Una dintre ele este „cantina păsărelelor". Ea e lucrată în aşa fel încât păsărelele să poată ciuguli în voie mâncarea pe care o aşează acolo pionierii zilnic. In curând va fi atârnată într'un pom şi „fântâna păsărelelor", pe care pionierii Constantin Nica şi Nicolae Mocanu au lucrat-o cu multă pricepere.

Pentru ca să cunoască bine viaţa sburătoarelor, pionierii din clasa a VII-a scriu la gazeta de perete articole şi alcătuiesc fel de fel de ghicitori. Iar acum ei lucrează la un album cu fotografii înfăţişând păsări folositoare şi nefolositoare din împrejurimile comunei lor şi din întreaga ţară.

Din cele 7 insectare pe care le-au lucrat mai de mult, pionierii scot insectele vătămătoare recoltelor. Ei vor să alcătuiască un insectar special, care să-i ajute să cunoască mai bine foloasele pe care le pot aduce păsările.

Paulina CATANA
Elena BARABAŞ

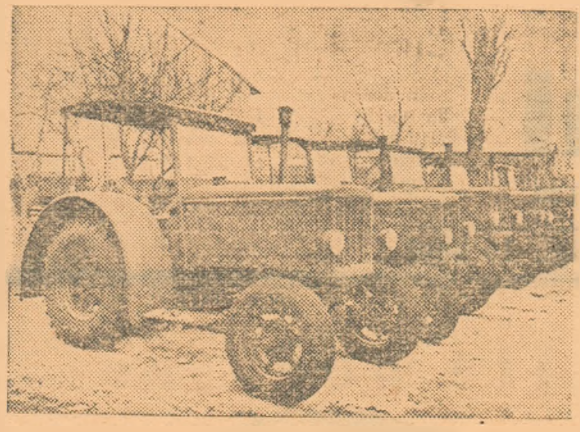
In grădina şcolii

Deşi zăpada nu s'a topit încă, primele semne de primăvară se observă totuşi la tot pasul. Priveşti, de pildă, o ramură de pom. Mugurii mari, umezi stau parcă gata să plesnească. Dar oare, poţi să-ţi dai seama încă de pe acum care muguri vor da flori şi care muguri vor da frunze?

La această întrebare, şcolarii din cercul „Ştiinţele Naturii" dela Şcoala de 7 ani din comuna Şerbăneşti, regiunea Ploeşti, au găsit răspunsul chiar în grădina lor. In jurul unui pom, tovarăşa profesoară le-a explicat cum se pot deosebi mugurii de flori de mugurii de frunze.

Pentru bunăstarea poporului

S'a făcut ultima revizuire a tractoarelor Centrului mecanic din Roşiorii de Vede (reg. Bucureşti). Curând ele vor porni la treabă.

Un „munte" de zahăr

250 de vagoane de sfeclă de zahăr au recoltat anul trecut de pe pământul lor ţăranii muncitori din comuna Piscu, raionul Galaţi. Din cantitatea aceasta de sfeclă s'a fabricat cam 625.000 kg. zahăr. Gândiţi-vă: un mic munte de zahăr...

An de an, tot mai mulţi ţărani muncitori din Piscu îşi cultivă ogoarele cu sfeclă. Urmând sfaturile agronomilor, ei au reuşit să obţină recolte de 24.000 kg. la hectar. In schimbul sfeclei, ei primesc dela stat bani şi produse. Ţăranul muncitor Toader Ion a primit, de pildă, 2.300 lei, 33 kg. zahăr, 31 m. pânză şi alte produse. De curând cooperativa din comună a distribuit cultivatorilor de sfeclă peste 4500 kg. zahăr şi sute de metri pânzeturi.

Pescuit sub ghiaţă

Brigadierul Ion Pană se frământa mult privind oglinda nesfârşită a bălţii. „Cât peşte se va fi zbătând sub cojocul ăsta gros de ghiaţă! — îşi spunea. Iar noi să stăm aşa cu mâinile în sân? Nu se poate! Prin oraşe şi sate, familiile oamenilor muncii aşteaptă să le aprovizionăm. Apoi peştele n'are aer sub ghiaţă şi se va prăpădi mult. Trebuie să-i facem copci". Şi Ion Pană porni din casă'n casă să-şi adune oameni.

In zori, un convoi de sănii pleca pe Balta Brăilei. Brigada de pescuit a lui Ion Pană ieşise la lucru. N'a fost uşor să facă copci, spărgând ghiaţa groasă şi să arunce năvodul pe care, patru ceasuri, l-au purtat sub podina de ghiaţă până ce l-au simţit greu. Au scos o mie de kilograme de peşte dintr'odată. Cu toată asprimea vremii, pescuitul a fost îmbelşugat în ziua aceea...

14 000 de rochiţe

Incă dela începutul anului 1951, săgeata graficului fabricii „Ţesătura" din Iaşi urcă neîncetat, vestind frumoasele realizări ale muncitorilor şi tehnicienilor fabricii. In mai puţin de două luni, filatoarele şi-au întrecut planul cu 15.691 kg. fire de calitate superioară. Ţesătoarele, la rândul lor, primind fire aşa de multe şi de bune, au ţesut valuri albe de pânză, dând peste plan în aceeaşi perioadă 41.593 m. de pânză.

Din această pânză lucrată peste plan, se pot face aproape 14.000 de rochiţe.

Oraş nou în Valea Jiului

Până de curând Uricani nu era decât un neînsemnat şi vechi sătuc din Valea Jiului. Puţini îl ştiau.

Multe lucruri minunate se petrec însă la noi astăzi, lucruri cu neputinţă de înfăptuit în trecut. In anii regimului nostru s'a deschis aici o mină de cărbuni şi s'a început construirea unui orăşel pentru mineri. Până acum au fost zidite la Uricani 25 de blocuri cu 470 de apartamente. Sătucul devine oraş..

Dar nu numai minerii din Uricani se mută în locuinţe noi. In întreaga Vale a Jiului s'au înălţat până acum peste 100 de noi blocuri muncitoreşti, cu aproape 2000 apartamente.

In lumea ATOMULUI

de Prof. univ. Valer NOVACU
membru corespondent
al Academiei R.P.R.

Cu vreo 2.000 de ani în urmă, gânditorul grec Democrit a susţinut că toate corpurile se compun din particule foarte mici pe care le-a numit „atomi", ceea ce înseamnă în limba greacă „indivizibil". Mult timp aceasta a fost numai o presupunere, însă o presupunere genială pe care mai târziu ştiinţa a confirmat-o.

Abia în secolul trecut, în urma progresului chimiei şi a perfecţionării aparatelor de fizică, s'a putut dovedi că substanţele sunt compuse din molecule şi moleculele, la rândul lor, sunt reuniri de atomi. Moleculele sunt foarte mici şi foarte numeroase. Astfel, în 18 grame de apă există 6.10^{23} (adică 6 urmat de 23 de zerouri) molecule.

Acest număr reprezintă un număr mult mai mare decât al tuturor grăunţelor de grâu cultivate pe suprafaţa pământului până acum. Şi toate aceste molecule sunt atât de mici încât încap în 18 cm.³ de apă.

Dacă considerăm moleculele dintr'o substanţă purificată, bunăoară apa distilată, ele sunt în mare majoritate asemănătoare între ele. Desigur o să mai găsim şi un număr mic de molecule ale impurităţilor din apă (săruri dizolvate, gaze dizolvate: CO_2, O_2 etc.). Numim corp pur din punct de vedere chimic, o substanţă compusă din molecule identice, adică de aceeaşi specie. Un amestec este o substanţă compusă din molecule de specii diferite. S'au găsit şi chiar s'au produs în laborator un număr foarte mare de molecule de specii diferite.

Se cunosc azi circa 300.000 de molecule de specii chimice diferite. Aceste molecule sunt constituite dintr'un număr mic de elemente, numite atomi. Se cunosc 92 atomi diferiţi (de zece ani numărul lor a crescut la 98). Aceşti atomi formează baza elementelor chimice din care sunt constituite diversele corpuri din natură. De exemplu: molecula apei este compusă din 2 atomi de hidrogen şi un atom de oxigen. Atomii în moleculă sunt legaţi între ei prin forţe de asociere chimică.

Elementele chimice au fost clasificate după proprietăţile lor fizice şi chimice de marele chimist rus Mendeleev. El a pus în evidenţă, într'un tabel, proprietăţile elementelor, aşezându-le în ordinea crescătoare a greutăţii lor, începând cu hidrogenul şi sfârşind cu uraniul.

MINUNATA CONSTRUCŢIE A ATOMULUI

Mult timp s'a crezut că atomii celor 92 de elemente chimice pot fi consideraţi ca fiind cele mai mici părţi care alcătuiesc materia, indivizibile, neschimbătoare şi diferite între ele. Pe la sfârşitul secolului trecut însă, s'a descoperit o particulă mult mai mică decât atomul. Fiind încărcată cu electricitate negativă, această particulă a fost numită electron. Electronul intră în compunerea atomului. Ar trebui 500 milioane de electroni pentru a umple volumul unui atom.

Proprietăţile electrice şi magnetice ale substanţelor se datoresc acestor electroni în continuă mişcare. Curentul electric care trece printr'o sârmă metalică este un flux neîntrerupt de electroni. Bunăoară filamentul unui bec electric de 100 waţi este străbătut pe secundă de 6 milioane de milioane de milioane de electroni.

Cercetările de mai târziu ale oamenilor de ştiinţă au arătat prin experienţe că atomii tuturor elementelor chimice au o structură asemănătoare cu sistemul nostru solar. In centrul fiecărui atom se află nucleul atomic şi în jurul acestuia se învârtesc electronii. Nucleii sunt încărcaţi cu electricitate pozitivă şi de aceea ei atrag electronii încărcaţi cu electricitate negativă.

Numărul sarcinilor pozitive fiind egal cu numărul electronilor, adică al sarcinilor negative, înseamnă că atomul este neutru. Când se întâmplă ca un atom să piardă un electron, numărul sarcinilor pozitive este mai mare, atomul va fi încărcat pozitiv. Un astfel de atom se numeşte ion pozitiv.

Nucleii sunt mult mai grei decât electronii. Diametrul lor este de o sută de mii de ori mai mic decât diametrul atomului. Intreaga greutate a atomului este concentrată în nucleu. Densitatea nucleului este de un milion de miliarde ori mai mare decât densitatea apei. Toate particulele care alcătuiesc atomul sunt în continuă mişcare. Dar şi atomii la rândul lor sunt în mişcare neîncetată.

Proprietăţile chimice ale elementelor depind de sarcina pozitivă a nucleului atomului respectiv. Pentru fiecare element chimic, numărul sarcinilor pozitive pe care le are nucleul este acelaşi cu numărul de ordine al căsuţei ocupate de elementul respectiv în tabelul lui Mendeleev. De exemplu, hidrogenul care ocupă prima căsuţă în tabelul lui Mendeleev are un nucleu, numit „proton" (adică primul), care poartă o sarcină pozitivă şi deci atomul de hidrogen are un electron. Uraniul care ocupă căsuţa ultimă, a 92-a, are nucleul cu 92 sarcini pozitive şi atomul are deci 92 electroni.

IN ADANCUL NUCLEULUI ATOMIC

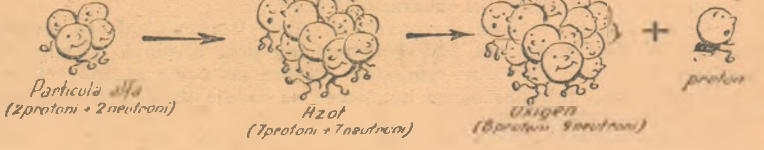
Pătrunderea în adâncul nucleului atomic s'a dovedit o treabă mult mai grea decât aceea a pătrunderii în interiorul atomului sau al moleculei. Prin reacţii chimice (încălzire etc.) putem să învingem forţele de asociere chimică dintre atomii unei molecule şi să producem molecule noi, însă nu putem schimba atomii prin reacţii chimice.

In atomi pot pătrunde electroni rapizi sau raze ultraviolete şi în urma acestui proces, atomii pot pierde din electronii lor, ionizându-se. Dar nucleii nu pot fi modificaţi pe această cale.

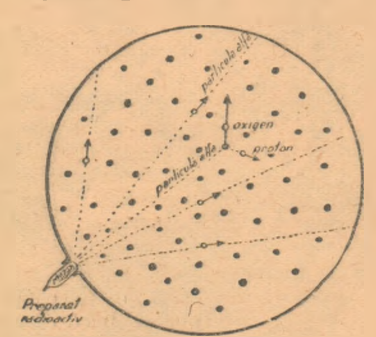
O primă informaţie asupra structurii nucleilor atomici s'a obţinut prin descoperirea şi studiul radioactivităţii naturale a unor elemente grele ca: uraniul, radiul etc., de către Pierre şi Marie Curie, în 1898. Aceste substanţe radioactive au nucleii nestabili, încât pot suferi explozii, în urma cărora nucleii lor asvârle cu viteze foarte mari fie electroni, fie chiar nuclei de heliu, numite şi particule „alfa", foarte rapide.

Fizicianul englez Rutherford a avut în anul 1919 ideea genială de a întrebuinţa aceste particule alfa, emise de substanţele radioactive, pentru bombardarea nucleilor altor substanţe. Astfel, aşezând substanţa radioactivă în azot, a constatat cu uimire că între atomii de azot apare oxigen şi hidrogen. El a explicat aceasta prin pătrunderea uneia din particulele alfa în nucleul de azot, pe care îl nimereşte. Acest fenomen are ca rezultat formarea unui nucleu de oxigen, însoţit de eliberare de protoni sau nuclei de hidrogen. S'a realizat deci transformarea azotului în oxigen prin capturarea de particule „alfa" şi emisiunea unui proton. Deci s'a dovedit că atomii se pot schimba. Pentru prima oară în istoria omenirii, s'a reuşit transmutarea unui element chimic într'un alt element şi aceasta datorită ciocnirii nucleilor unor atomi cu particule foarte rapide ca şi particulele alfa. Această reacţie nucleară se făcea însă fără spor, numărul atomilor de oxigen obţinuţi fiind foarte mic: un gram de radiu, emiţând 37 miliarde de particule alfa pe secundă, putea produce aproximativ 10.000 transmutări de nuclei de azot pe secundă. Dar într'un centimetru cub de azot există un număr uriaş de atomi (6 urmat de 23 zerouri), faţă de care nucleii de oxigen se pierd cu totul.

După această descoperire, prin perfecţionarea aparatelor pentru aceste experienţe, fizicienii au obţinut din ce în ce mai multe transmutări nucleare. S'a clarificat că fiecare element chimic, fără excepţie, poate fi transmutat prin diferite procedee într'o serie de alte elemente. Un mijloc deosebit de

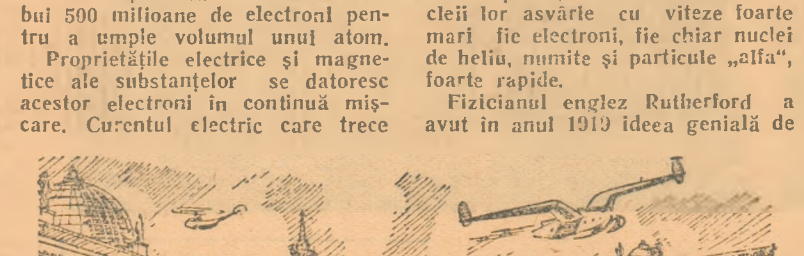

eficace pentru a provoca transmutări prin bombardarea nucleilor, a fost găsit în 1932 prin descoperirea neutronilor. Neutronii, după cum le indică şi numele, sunt particule neutre, adică lipsite de sarcini electrice, având greutatea ceva mai mare decât a protonilor, despre care se ştie că sunt de 1837 ori mai grei decât electronii. Neutronii, fiind particule neutre, pătrund cu mai mare uşurinţă în nuclee atomice, provocând un dezechilibru în structura lor, ceea ce duce la o transformare a nucleilor. Pe această cale au fost obţinute şi noile elemente dela 92 la 98. Fizicianul sovietic D. Ivanenco a explicat structura nucleilor atomici, ca

fiind compuşi din protoni şi neutroni. Nucleii sunt formaţi din protoni şi neutroni, strâns uniţi prin forţe nucleare foarte puternice, care acţionează la distanţe foarte mici.

Nucleii cei mai stabili sunt aceia care conţin un număr egal de protoni şi neutroni. De pildă: nucleul de heliu, care conţine doi protoni şi doi neutroni. Nucleii grei, având în general mai mulţi neutroni decât protoni sunt mai puţin stabili şi deci pot fi mai uşor transformaţi. Prin transmutarea cu ajutorul neutronilor a nucleilor de uraniu fizicienii au reuşit să elibereze energia nucleară, nepotrivit denumită energia atomică. Astfel, ei au deschis perspective uriaşe de viitor în privinţa utilizării acestei noi surse de energie. Ea va putea fi folosită pentru funcţionarea centralelor electrice, fabricilor, uzinelor. Se va putea îndeplini chiar visul îndrăzneţ de construire a navelor rachetă cu care se va putea pleca în călătorii interplanetare.

Un raid printre gazetele de perete

„Cum să facem ca gazeta de perete să fie mai interesantă?" „Cum să facem ca pionierii să scrie la gazetă şi s'o citească cu interes"? Aceste întrebări şi le-au pus mulţi responsabili ai gazetelor de perete, cu aceste întrebări ei s'au adresat de multe ori şi „Scânteii pionierului".

Deaceea „Scânteia pionierului" a organizat un raid anchetă printre gazetele de perete ale unităţilor din oraşul Craiova. In felul acesta noi am făcut cunoştinţă cu gazete de perete interesante dar şi cu gazete cu articole vechi. Am întâlnit gazete cu „ochi ager" de care nu te poţi ascunde când nu înveţi sau când nu te porţi bine dar şi gazete nepăsătoare la tot ce se întâmplă în jurul lor.

In această pagină vi se povesteşte despre activitatea câtorva colective ale gazetelor de perete din Craiova.

Cum e bine şi cum nu e bine?

Priviţi cele două gazete de perete pe care le vedeţi aici: prima este desenată iar cea de a doua fotografiată. Gazeta din fotografie este a unităţii 1. Ea este neîngrijită, pătată, ruptă, cu două articole vechi. Voi n'aveţi de unde să ştiţi, dar trebuie să vă spunem că aceste articole nu sunt schimbate din luna Ianuarie.

Gazeta de perete din desen nu este a nici unei unităţi: ea este făcută după multe din gazetele de perete din Craiova. Este lucrată cu desene frumoase, cuprinde articole care oglindesc activitatea multilaterală a unităţii. Nu-i lipseşte nici colţul humoristic.

Ei, acum după ce le-aţi văzut pe amândouă, am vrea să ne spuneţi, dragi cititori: cu care din acestea două seamănă gazeta voastră? Cu aceea din fotografie sau cu cea desenată? Şi dacă aţi trece pe coridor, în faţa căreia dintre ele v'aţi opri? La gazeta neîngrijită, murdară, cu articole vechi, sau la aceea frumos desenată şi cu articole variate şi interesante?

Ne împodobim GAZETA

Cum intri în clasă la noi, fără să vrei privirea ţi se îndreaptă spre gazeta de perete. Asta pentrucă gazeta noastră de perete este atât de frumos împodobită.

Când am început să lucrăm la gazeta noastră, unele fete voiau să desenăm într'un colţ un soare auriu, altele nişte ghirlande de stejar. Fiecare doream ca gazeta să fie cât mai atrăgătoare şi de aceea am discutat mult cum s'o împodobim. Până la urmă, am hotărît să desenăm doi pionieri. Monica Popescu, Florica Mihailovici, Doina Manolescu şi cu mine ne-am apucat cu toată grija de lucru. Pe carton a apărut întâi un pionier sunând din goarnă, apoi o pionieră mergând spre şcoală. Toate lucram cu atenţie, una desena, alta colora, iar a treia scria titlul. I-am făcut apoi şi un chenar roşu.

In clasă la noi nu numai colectivul de redacţie are grijă de împodobirea gazetei, ci toate pionierele. Câteodată decupăm fotografii din ziare şi reviste şi le lipim la gazetă. Totdeauna avem grijă ca titlurile articolelor să fie scrise cu litere mari şi colorate şi ne îngrijim ca fiecare articol să aibă sus, într'un colţ, un mic desen.

Toate iubim gazeta de perete şi de aceea avem grijă s'o împodobim cât mai frumos. Şi, nu ştim, da parcă ni-i mai drag să citim o gazetă curată, cu desene vesele, colorate, decât una mohorâtă, urâtă. Şi vouă, nu-i aşa?

Veronica ŢURLEA
cl. a III-a Şcoala de 7 ani
nr. 6, fete

Ce trebuie să facă

— Câtă bătaie de cap până să fac rost de un articol, s'a plâns responsabilul gazetei de perete din unitatea 16. Nu vor să scrie pionierii, nu vor şi pace!

Reporterii gazetei au stat de vorbă cu vreo câţiva pionieri din unitatea 16 ca să afle de ce nu vor să scrie.

— Eu nu ştiu despre ce-aş putea scrie, a spus Eugen.

— Ba eu aş avea despre ce scrie, dar nu mă pricep cum se face un articol, a răspuns dând din umeri Mihai Zaporojan.

— Despre indisciplina din clasa voastră s'ar putea face un articol, dar pe urmă... îmi sar băieţii în cap, a adăugat alt pionier.

Credem că din această scurtă discuţie, aţi înţeles ce trebuie să facă pionierii din colectivul de redacţie ca să nu-şi mai bată capul până adună câteva articole. Trebuie să le arate pionierilor despre ce să scrie şi cum să scrie. Iar pionierii trebuie să aibă mai mult curaj, să-şi critice fără teamă tovarăşii, dacă aceştia nu se poartă bine.

„Inţeapă dar vindecă"

In şcoala noastră auzi adesea o vorbă înţeleaptă despre gazeta de perete: „Inţeapă uneori, dar vindecă". Asta pentrucă la gazeta noastră apar nu numai articole care laudă ce-i bun, ci şi articole critice, caricaturi şi poezii humoristice.

Sunt multe exemple care arată că gazeta de perete a ajutat pionierelor să se îndrepte. Iată, de pildă, toate fetele o cunoaştem pe Victoria S. şi ştim că, până nu de mult, nu învăţa şi în adunări totdeauna se plângea „Nu pot învăţa, ajutaţi-mă!" Noi însă am observat că de fapt ea ar fi putut învăţa şi singură, însă era leneşă şi aştepta totul de-a gata. Pionierele din grupa ei au criticat-o, ea însă nu s'a îndreptat. Atunci ele au scris un articol la gazeta de perete a unităţii.

Şi pe urmă ce credeţi că s'a întâmplat? S. Victoria a început să învețe; îi era ruşine că până atunci aşteptase dela alţii ceea ce putea face singură.

Mai sunt şi alte pioniere pe care gazeta de perete le-a vindecat. Aşa s'a întâmplat cu Venera A., care era foarte indisciplinată şi vorbea urât cu colegele. După ce a fost criticată la gazetă, ea s'a schimbat. Victoria S., Venera A. şi alte pioniere au înţeles că articolele publicate la gazeta de perete arată părerea întregului colectiv şi că de aceasta ele trebuie să ţină seama.

Maria UDREA
responsabila colectivului gazetei de perete unitatea 9

O discuţie

— „In vârful peniţei!"... „In vârful peniţei!" strigă cu glas subţirel şi necăjit gazeta de perete „Inainte". Ajută-mă te rog să mă mut lângă tine.

— Dar ce s'a întâmplat? De ce? întrebă mirată „In vârful peniţei".

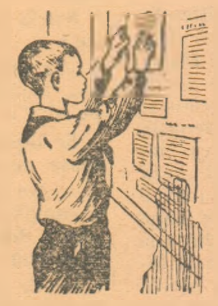
— Cum de ce? Tu ai caricaturi, pe tine te citesc copiii, iar pe lângă mine trec nepăsători. Dacă mă mut lângă tine poate mă vor băga în seamă şi pe mine măcar din când în când.

Această discuţie între gazeta de perete „Inainte" şi gazeta satirică „In vârful peniţei" n'a existat, însă dacă ele ar şti să vorbească, apoi cu siguranţă că vorbele astea şi le-ar fi spus. Amândouă sunt ale unităţii 4, dar ele se deosebesc mult. Gazeta de perete „Inainte" nu are desene, este ştearsă şi necolorată. Iată de ce, când trec pe lângă ea, pionierele nu-i dau nici o atenţie. Gazeta satirică este însă desenată frumos, e colorată şi interesantă. Pionierele se strâng buluc în jurul ei.

Şi în alte unităţi din Craiova şi-au făcut pionierii câte două gazete de perete: o gazetă satirică şi alta obişnuită. Asta nu e bine pentrucă de obicei cea satirică e citită, iar cealaltă nu. Fiecare unitate, fiecare detaşament trebue să aibă o singură gazetă, la care se afişează articole şi care are şi colţ satiric.

Cum trebuie să scriem

In aceeaşi zi au apărut, şi la gazeta de perete a unităţii 4 şi la cea a unităţii 2 articole despre ziua de 8 Martie, pe care pionierii se pregăteau s'o întâmpine. Articolele vorbeau despre acelaşi eveniment: „Ziua Internaţională a Femeii". Dar cât de diferite erau! Articolele dela gazeta unităţii 4 arătau, în fraze generale, însemnătatea zilei internaţionale a femeii, spuneau lucruri cunoscute şi auzite de pioniere în clasă, în detaşament.

Altfel au scris pionierii din unitatea 2. Ei au arătat ce au de gând să facă în cinstea acestei zile şi ce surprize pregătesc pentru mamele şi surorile lor. Alfredi Viorel din clasa a V-a, scria că el, se va strădui să ia note bune, care aduc atâta bucurie mamei. Pelin Mihai scria că-i va dărui mamei un buchet frumos de flori. In celelalte articole pionierii au povestit cum s'au gândit să sărbătorească în şcoală ziua de 8 Martie, cum vor felicita pe stahanovistele pe care le cunosc. Aceste articole le-au ajutat pionierilor unităţii 2 să întâmpine mult aşteptata zi aşa cum se cuvine.

Voi, dragi cititori, ce credeţi? Care din articole au fost bine scrise? Acelea generale, în care nu se spunea nimic nou, sau celelalte, din care pionierii au învăţat ce trebuie să facă?

Aflaţi şi voi...

Dacă Ioan va merge aşa nu-şi va ajunge niciodată colegii.

(După gazeta de perete a unităţii 13).

Aşa îşi manifestă Bresta bucuria.

(După gazeta de perete a unităţii 2).

De ce tot întârzie Kuseric?

(După gazeta de perete a unităţii 10).

De ce plâng cărţile lui Gheorghe?

(După gazeta de perete a unităţii 13).

Cum să lăudăm, cum să criticăm

Aţi citit şi voi, desigur, în unele gazete de perete, articole care laudă astfel pe şcolarii şi pionierii fruntaşi: „La noi mulţi pionieri învaţă bine. Ei sunt harnici şi perseverenţi, de aceea sunt fruntaşi la învăţătură. Să urmăm pilda fruntaşilor noştri!" Şi tot aceleaşi gazete de perete critică pe codaşi şi indisciplinaţi cam aşa: „Unii pionieri nu învaţă. Unii şcolari au caiete murdare. Sunt la noi copii care suflă" şi aşa mai departe.

In Craiova sunt astfel de gazete şi noi vrem să le spunem pionierilor că nici lauda nici critica făcută în felul acesta nu foloseşte.

Dacă vorbeşte de codaşi ori de fruntaşi, gazeta de perete a unităţii 14 le spune pe nume. Iată, la gazeta unităţii 14 au apărut fotografiile pe care le vedeţi aici: a lui Mircea Criveanu şi a lui Dan Viorel, doi pionieri care au numai medii 5.

Faceţi şi voi la fel în gazetele voastre. De lăudaţi sau de criticaţi pe cineva, spuneţi-i pe nume, aşa e bine!

Cum a cumpărat salcia o viţică

(Basm popular polonez)

Trăia odată într'un sat un ţăran cu femeia lui. Şi erau săraci lipiţi: de dormit dormeau pe paie, erau întotdeauna flămânzi, iar hainele lor numai zdrenţe, de vechi ce erau.

Intr'o bună zi de primăvară se trezeşte sărmanul om că nu-i mai rămăsese în bordei nici un bob de grâu sau de porumb. Ce să facă? Se duce la un vecin bogat, dar acesta îl dă pe uşă afară. Atunci se sfătuieşte omul cu femeia lui şi hotărăşte să-şi vândă singura viţică pe care o mai avea.

O porneşte ţăranul cu viţica la târg. Merge el ce merge şi dela o vreme osteneşte. Văzând lângă drum o salcie, se opreşte să se odihnească. Salcia era bătrână şi uscată. Vântul îi legăna crengile plecându-le la pământ cu un geamăt prelung. Ţăranul crezu că-i face o plecăciune, aşa că îi răspunse la fel. Dar, spre uimirea lui, salcia se înclină din nou până la pământ. De ce o fi făcând salcia asta atâtea plecăciuni? Că doar de când se ştie pe lume nimeni nu i-a dat bineţe cu atâta respect.

„Til, dar proastă trebuie să mai fie, nu pricepe că nu sunt boier!“ se gândi ţăranul şi întrebă în glumă:

— Ce tot faci plecăciuni? Nu cumva ai pus ochii pe viţică?

Când colo, salcia făcu o plecăciune şi mai adâncă, gemu şi mai jalnic, de parcă ar fi spus „Da-da“.

— Păi n'am nimic împotrivă să ţi-o vând, dacă îmi dai un preţ bun.

Şi ţăranul îi spuse un preţ atât de mare, cum nici un spera să-l capete la târg.

In vemea asta, vântul începu să sufle cu atâta putere încât salcia se aplecă până la pământ.

„Mare minune! se gândi ţăranul. Va să zică se învoieşte“.

Se apucă omul să lege viţica de copac şi întrebă:

— Dar bănişorii când mi-i dai?

Salcia se plecă şi foşni supărată.

„Se vede că n'are azi banii la ea... Nu-i nimic, trec eu mâine pe aici“.

Se întoarse ţăranul acasă şi-i spuse nevestei:

— Am vândut viţica tare bine; a cumpărat-o o salcie dela marginea drumului şi mi-a dat un preţ bun.

— Ce să facă salcia cu viţica ta? Ii trebuie ei viţica noastră, cum îi trebuie cocoşului opinci! N'am auzit de când sunt să cumpere o salcie viţele, îi răspunse femeia.

A doua zi, bietul ţăran se sculă disdedimineaţă, îşi luă toporul la spinare şi o porni spre salcia dela marginea drumului să ia banii pe viţică.

— Să trăieşti, jupânească salcie! Ai făcut rost de bani? o întrebă ţăranul.

Vremea era liniştită. Salcia stătea ţeapănă, nici nu se clintea.

Atunci ţăranul nu mai putu de ciudă. Inhăţă toporul, îşi făcu vânt şi izbi odată cu sete copacul. Trunchiul putred al salciei se sfărâmă în bucăţi şi deodată începu să curgă din el o mulţime de bănuţi. Şi nu erau din aceia de aramă, ci de aur curat. Se vede că îngropase cineva o comoară în scorbura salciei şi nu se mai întorsese să şi-o ia.

Ţăranul rămase încremenit şi abia putu rosti:

— Văd că eşti cinstită, sălcioară! Degeaba te-am izbit cu toporul.

Adună ţăranul bănuţii de aur, îi ascunse în sân, prin buzunare şi în căciula sa zdrenţăroasă. Când văzu nevastă-sa banii rămase încremenită.

A doua zi, ţăranul nostru şi cu nevasta lui făcură mare praznic în sat. A venit şi bogatul cel lacom. Nu se putea dumeri de unde a luat săracul atâta bănet, încât ospătează tot satul.

Ţăranul nu şi-a tăinuit norocul — le-a povestit tuturor cum i-a vândut salciei viţica şi cum aceasta i-a plătit bani peşin — aur curat.

„Adică aşa stau lucrurile! se gândi bogătaşul. Ei lasă, am să fiu eu mai deştept. Am să leg de sălciile uscate nu o viţică, ci trei şi am să capăt o grămadă întreagă de aur. Cumpăr apoi alte viţele, le leg de alte sălcii şi aşa am să mă fac mai bogat decât însuşi regele“.

Inainte de a se lumina, bogătaşul ieşi la drumul mare, alese trei sălcii mai potrivite, mai uscate şi legă de fiecare câte o viţică.

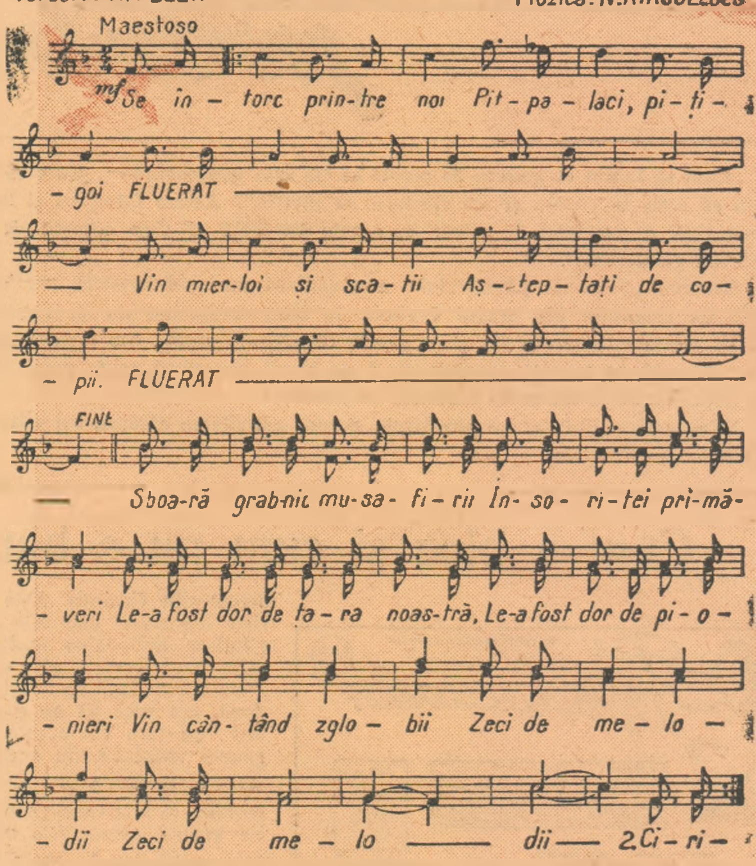
A doua zi dimineaţă vine el în grabă, dar nu găseşte nici vite, nici bănuţi. In jurul copacilor erau risipte numai oase goale, coarne şi copite.

Cuprins de furie, bogătaşul reteză toţi copacii şi se întoarse acasă cu buzele umflate.

Aşa a fost pedepsit bogătaşul pentru lăcomia şi prostia lui.

MARŞ DE PRIMĂVARĂ

Versuri: A. FELEA | Muzica: N. KIRCULESCU

Se întorc printre noi
Pitpalaci, piţigoi.
(fluerat).

Vin mierloi şi scatii,
Aşteptaţi de copii.
(fluerat).

Sboară grabnic musafirii
Insoritei primăveri.
Le-a fost dor de ţara noastră,
Le-a fost dor de pionieri.
Vin cântând zglobii
Zeci de melodii. (bis).

Ciripesc iar vioi
Fluerând ca şi noi.
(fluerat).

Bun venit, cintezoi,
Pitpalaci, piţigoi!
(fluerat).

Noi am pregătit din vreme
Cuiburi dragi, căsuţe mici
Pentru musafirii noştri
Grauri, mierle, pituliei.
Şi seminţe mici
Pentru rândunici. (bis).

Prin stejari şi prin fagi
Fac popas oaspeţi dragi.
(fluerat).

Impânzind arături.
Plaiuri verzi şi păduri...
(fluerat).

Micii înotători

Cât de veselă e Maria Dan că a reuşit să iasă prima la proba de 33 metri bras!

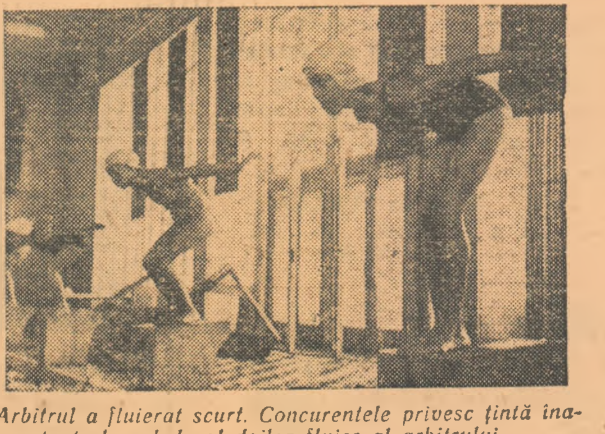
Duminica trecută, cu toată vremea ploioasă Sala Sporturilor-Floreasca din Bucureşti era plină de pionieri şi şcolari veniţi să ia parte la Concursurile populare de nataţie. Mulţi dintre ei au învăţat să înoate de puţină vreme, antrenându-se mereu — chiar şi iarna. Da, trebuie să ştiţi că aici, în sala unde se află bazinul de înot, activitatea sportivă nu a încetat nici iarna. Instalaţii speciale au asigurat şi asigură căldura necesară acestei săli, chiar în zilele cele mai friguroase.

Dar iată, mai sunt câteva minute până la începerea primelor probe. Concurenţii se apropie de linia de plecare. Fiecare îşi ocupă locul. Incă un minut. Arbitrul a fluierat scurt. Concurenţii ridică braţele şi se pregătesc de întrecere. Arbitrul a fluierat încă o dată. Concurenţii se aruncă în apă. Lupta începe. La prima probă de 33 m. bras fete, concurează pionierele: Vasiliu Gabriela, Dan Maria, Munteanu Aurica, Urmeş Florica, Pleşa Vasilica şi Petrescu Ecaterina. Un timp, înotătoarele luptă cu puteri egale. Care va ajunge prima la start? La început ai fi crezut că Vasiliu Gabriela. A rămas însă în urma lui Pleşa Vasilica, care pentru o clipă pare că va ieşi învingătoare. Lupta devine din ce în ce mai îndârjită şi în frunte se află când o concurentă când alta. Inotătoarele înfruntă valurile în dorinţa de a atinge cât mai iute linia de sosire. Ce s'a întâmplat însă? Vasiliu Gabriela, care conducea într'o vreme, probabil că a obosit şi cedează locul lui Petrescu. Insă numai pentru o clipă, căci şi Petrescu este întrecută. La linia de sosire cea dintâi ajunge Dan Maria, după 36 de secunde şi 1/10. La probele de băieţi, primul a sosit Nicolae Stoica dela Şcoala 31 băieţi din Bucureşti, care la proba de 33 m. bras a realizat un timp de 29 secunde şi 3/10. La aceeaşi probă a concurat şi Săndulescu Aurel dela Şcoala 6 Mixtă Herestrău, care a realizat un timp de 31 secunde şi 9/10.

A urmat proba înotătoarelor care pentru prima dată luau parte la un concurs de nataţie. Printre participante era pioniera Aurelia Grigore dela Şcoala 5 mixtă, tot din Bucureşti. Ea nu s'a lăsat descurajată când a văzut că alături de ea se află concurente care o întrec în înălţime. Indată ce s'a dat plecarea, Aurelia şi-a încordat atenţia şi s'a aruncat în apă, plină de dorinţa de a învinge. Cu braţele-i micuţe înfrunta cu dârzenie apa. Puţin... încă puţin... Şi Aurelia Grigore, în vârstă numai de 12 ani, a ajuns într'un timp aproape record la linia de sosire, întrecându-şi concurentele.

Concursurile populare de nataţie, ţinute Duminica trecută în Sala Sporturilor-Floreasca, au constituit doar începutul unui şir de asemenea întreceri. Mulţi dintre pionierii şi şcolarii care şi-au încercat forţele au învăţat acest sport singuri, alţii au fost ajutaţi de înotători pricepuţi. Indrăgind înotul de pe acum, ei se pregătesc ca mâine, când vor fi mari, să participe cu succes poate chiar la viitoarele concursuri internaţionale.

A. LISEANU

Arbitrul a fluierat scurt. Concurentele privesc ţintă înainte, atente la cel de al doilea fluier al arbitrului.

Redacţia: Bucureşti str. Academiei Nr. 17 Tel 6.09.26 — Administraţia: 5.79.50 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POSTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin“ — Piaţa Scânteii